

mere lemfældigt, maaske lidt mere hensynsfuldt frem overfor de paagældende Ejere, end Tilfældet er i andre Egne af Landet. Men da det er en Landsinteresse at faa Sygdommen bekæmpet paa den mest energiske Maade, vil det være ønskeligt, at der gennem Lovgivningen skabes en udtrykkelig Hjemmel for Landbrugsministeren til med Støtte af Veterinærphysikus at gribe ind og paabyde, at der overalt, hvor Sygdommen optræder, skal foretages det og det.

I § 2 findes en Del Bestemmelser vedrørende Behandling af Mælken. Det er i og for sig ikke nye Bestemmelser, der her foreslaas, thi Landbrugsministeriet har allerede tidligere anvendt dem, men der har altsaa kunnet være lidt Tvivl om, hvorvidt der hidtil har foreligget tilstrækkelig Lovhjemmel derfor. Endvidere bestemmes det, at saafremt de veterinære Myndigheder maatte skønne, at Mælken bør holdes tilbage paa Ejendommen, hvad der jo altid er det mest effektive, skal Landbrugsministeren være bemyndiget til at yde Erstatning af Statskassen for en saadan Tilbageholdelse, idet Mælkens Salgsværdi paa det paagældende Sted skal erstattes, dog med Fradrag af Fodringsværdien, idet man maa kunne gaa ud fra, at den Mælk, der tilbageholdes, vil blive brugt til Opfodring.

I § 3 gives der Bemyndigelse til at træffe Bestemmelser vedrørende Mælkens Transport i Tilfælde, hvor saadan Transport maatte kunne anses for tilladelig, og endvidere fastsættes det, at Landbrugsministeren skal kunne paalægge den Politimester, der ikke raader over tilstrækkeligt Mandskab til at føre Tilsyn med Afspærringsforanstaltninger — dem findes der Bestemmelser om i § 2 —, for Statskassens Regning at tilvejebringe saadant Mandskab. Vi har nemlig været ude for det Tilfælde, at en Politimester har undskyldt sig med, at han ikke raadede over det Mandskab, som var nødvendigt til Gennemførelse af paakrævede Afspærringsforanstaltninger; dette vil altsaa ikke kunne ske, naar denne Paragraf vedtages.

Endelig findes der i § 4 en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at paabyde Ejere af Besætninger, der tidligere har haft Sygdommen, at stille gennemsygede Dyr til Raadighed, for at der gennem dem kan tilvejebringes Serum til Forebyggelse af Sygdommens Optræden andre Steder.

Dette er i Korthed Indholdet af det Lovforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale til det høje Tings Velvillie. Det er nu vedtaget i Folketinget, og det vilde være

meget ønskeligt, om det ogsaa kunde fremmes her i dette høje Ting, saaledes at det i Løbet af kort Tid kan blive ophøjet til Lov. Det er nemlig af overordentlig stor Vigtighed, at vi nu ved Afslutningen af denne Epidemik kan være rustet, saaledes at vi i de enkelte Tilfælde, som for Tiden opstaar, og som altid vil opstaa efter en saa almindelig Epidemik som den, vi har haft, kan gribe ind paa den mest effektive Maade og være forvisset om, at vi har den dertil fornødne Lovhjemmel.

Nygart: Det er ikke mere end 3 Aar siden, Rigsdagen vedtog en ny Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyr. Naar Landbrugsministeren nu ønsker denne Lov ændret paa visse Omraader, er det jo, som det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, den Mund- og Klovesygeepidemi, som har hærget Landet, der har gjort det nødvendigt at søge Beføjelse til Iværksættelse af de Foranstaltninger, der behøves for paa den mest energiske Maade at bekæmpe Sygdommen, og man kan kun være saavel Ministeren som de veterinære Sundhedsautoriteter taknemmelig for, at de har Øjet aabent for, at man maa gaa saa skarpt til Værks overfor denne slemme Sygdom som vel muligt. Jeg kan derfor ganske slutte mig til de foreslaaede Ændringer i Loven. Lovforslaget kommer til os enstemmigt vedtaget i Folketinget efter en enstemmig Udvalgsindstilling, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme.

Jeg maa maaske føje nogle enkelte Bemærkninger til. Af Folketingets Forhandlinger og Udvalgsbetænkningen ses det, at man der har beskæftiget sig med andre Ændringer i Loven om smitsomme Sygdomme, og man har særlig nævnt Paragraffen om Kastning. Jeg vil dog meget advare imod, at man for meget slapper de Bestemmelser, som vi vedtog for 3 Aar siden herom, for den smitsomme Kastning er dog en Sygdom, som forvolder Landbruget saa stor Skade, at man gør vel i saa energisk som muligt at bekæmpe den. Da vi ikke tidligere havde Kontrol paa dette Omraade, er det rimeligt, at mange, som nu er kommet til at mærke de Bestemmelser, vi indførte for 3 Aar siden, føler sig trykket af dem, og jeg skal heller ikke benægte, at det muligt kan have vist sig nødvendigt at ændre Bestemmelserne paa enkelte Punkter. Det er derfor heller ikke min Mening at ville gøre Indsigelse imod den Revision af Loven, som der er